

[N. Chr. Christensen.]

at anvise Plads til Firmaer, som ønsker at anlægge Pakhuse og Virksomheder. Af denne Grund er Kolding Havn for Tiden i nogen Grad distanceret. Havneudvalget har gjort Forestillinger over for Regeringen, men endnu har der desværre ikke vist sig Udsigt til, at de 20 Tdr. Land bliver frigjort. Paa en Del af disse Arealer anlagde Tyskerne mægtige Haller til Fremstilling af Hurtigbaade. Disse Haller blev beslaglagt af Parkkommandoen. Man skulde egentlig mene, at der kunde findes en Losseplads for Tyskermateriellet paa et mindre værdifuldt Areal, navnlig da Materiellet alligevel skal befordres videre til Grænsen. Havnen har overhovedet ingen Leje faaet af Arealerne; Lejerestancerne fra Tyskertiden og Parkkommandoen er nu oppe paa 300 000 Kr. Kolding Havn er meget interesseret i, at disse Arealer snarest frigives, saaledes at Havnen kan byde Plads til de Firmaer, som ønsker Plads paa Kolding Havn, og ligeledes er Havnen interesseret i, at de store Haller tilfalder den, f. Eks. i Form af Afdrag paa Pladslejen.

Jeg beder de højtærede Ministre — og det vil vel i særlig Grad være den højtærede Indenrigsminister — om at have Opmærksomheden henvendt paa disse og lignende Forhold, saaledes at Tilstanden ikke bliver permanent, som den truer med at blive, hvis Kontorstyret skal blive ved med at sætte sig Pragtskud i Form af Mangel paa Evne til retfærdig Fordeling af Byrderne. Kolding By vil uden Sorg se paa, at Parkkommandoen flyttes et andet Sted hen, hvor den er mindre generende og mindre udviklingshemmende, eller ogsaa, hvis dette ikke kan lade sig gøre, at den nedskæres. Det er i hvert Fald givet, at der ruttet utilbørligt med Pladsen, og at den Del af Opgaverne, der er tilbage, maa kunne administreres paa et langt mindre Omraade.

Jeg er vel vidende om, at Regeringen, som naturligvis ikke har kunnet naa alt i den korte Tid, siden den blev udnævnt, har Opmærksomheden henvendt paa Spørgsmaalet om Erstatning for de af Tyskerne forvoldte Skader, saa dette nu løses. I Kolding har disse Skader været særlig store, fordi denne By, som nævnt, er særlig haardt ramt. Skaderne fordeler sig paa Erhvervs-hindringer, Beslaglæggelse af fast Ejendom o. s. v. En meget lang Række Villaer blev beslaglagt i Kolding, desuden 5 store Skoler, deraf 3 kommunale. For disse sidste er der i hvert Fald ikke givet Leje af Tyskerne, vistnok heller ikke for de to andre, Teknisk Skole og Købmandsskolen for Sydjylland.

Det maa derfor henstilles, at alle Ejere af beslaglagte Ejendomme, saavel offentlige Myndigheder som private, holdes skadesløse for saavel forvoldt Skade som Erhvervsstab ved Beslaglæggelsen. Der hersker i Kolding By som vel ogsaa andre Steder en ikke ringe Ængstelse for, at der ikke vil blive ydet fuld Erstatning. Jeg haaber, det vil vise sig, at denne Ængstelse er ubegrundet, og at de skadelidte ikke stadig skal holdes hen med Snak og stadig gaa fra Kontor til Kontor med deres Henvendelser. Dette Spørgsmaal maa løses snart, og det maa løses radikalt.

Endelig har jeg endnu et lokalt Spørgsmaal at omtale, og jeg beder det høje Ting undskyldte, at det er et Banespørgsmaal, Rigsdagsmændenes ikke ubekendte Plage under en Finanslovdebat. Men i dette Tilfælde gør der sig virkelig særlige Forhold gældende. Det drejer sig om Troldhede—Kolding—Vejen Jernbane, som Kolding har stor Interesse i. Denne Bane har nedsat et Udvalg til at forhandle med Trafikkommissionen om at faa Banen gjort til Statsbane. Meget er der ikke kommet ud af Forhandlingerne, men man har ikke opgivet Haabet. Udvalget henviser til, at Troldhede-Banen under Krigen har været en af Danmarks vigtigste Brændselsbaner og som Følge heraf har været af uvurderlig Betydning for Landet. I Tiden før Krigen blev Banen opretholdt med store Tilskud fra Kommuner og Funktionærer. Hvis disse Forhold kommer igen, er der Udsigt til et Frafald, der vil true Banens Fremtid. Den Kommune, som har mindst Interesse i Banen, er Vejen, som formentlig vil gaa sin Vej først, og derefter er det sandsynligt, at andre vil gøre det samme. Man kan da komme til at staa over for det Spørgsmaal, om Banen skal nedlægges i Løbet af nogle Aar.

Her er det, jeg over for Trafikkommissionen og den højtærede Trafikminister vil rejse det Spørgsmaal, om Staten kan være tjent med, at denne Bane, som under to Krigs har været saa uhyre vigtig for Landets Forsyning med indenlandsk Brændsel, bliver nedlagt. Før Krigen blev den anbragt i den Kategori af Baner, som kun har egnessig Betydning. At denne Placering er forkert, har ikke mindst den sidste Krig vist. Derfor bør Trafikkommissionen tage under Overvejelse, om denne Bane ikke bør have en anden Placering, og om den ikke, hvis man anerkender den anden Placerings Rigtighed, bør optages som Statsbane, saaledes som alle Oplandskommunerne saa stærkt ønsker det. Ligeledes vil jeg henstille,